

[Ih Christensen.]

Storbritanniens medlemskab af EF, og ikke bare det, men resultatet, når eller hvis der kommer et, skal til afgørelse ved en folkeafstemning i Storbritannien. Da op imod 70 pct. af det britiske folk er imod EF, kan man nok forestille sig folkeafstemningsresultatet. Det er derfor, det er berettiget at rejse dette spørgsmål, og det er derfor, det er ganske uberettiget og uforsvarligt, hvis man affærdiger denne problemstilling.

Det britiske arbejderpartis holdning er klar. Det britiske arbejderparti kan få støtte fra unionisterne og nationalisterne i det britiske parlament, og de konservative EF-modstandere og det britiske arbejderparti er i dag enige i en kraftigt kritisk holdning mod EF og de ting, som jeg her har nævnt.

På denne baggrund vil jeg gerne spørge hr. K. B. Andersen, der affærdigede dette med en henvisning til en senere tale af den britiske udenrigsminister, om han vil bekræfte den udtalelse, som hans partifælle hr. Ivar Nørgaard er kommet med, og hvorefter en eventuel britisk udtræden af EF anstændigvis burde efterfølges af en folkeafstemning i Danmark, idet en britisk udtræden af EF vil betyde, at en af forudsætningerne for dansk medlemskab dermed er faldet bort. Jeg vil gerne have en bekræftelse fra hr. K. B. Andersens side.

Udenrigsministeren har senere udtalt sig i retning af, at det ikke ville have nogen konsekvenser, men socialdemokratiets holdning kan der vel også på det punkt være nogen tvivl om. Jeg kunne for så vidt også godt lide at få en tilsvarende udtalelse fra det radikale venstres ordfører.

Uanset om der kommer et hurtigt eller et senere britisk parlamentsvalg — og et hurtigt må formentlig anses for overvejende sandsynligt — er det klart, at selve det forhold, at det var det britiske arbejderpartis besluttsomme anti-EF-linje, der mere end noget andet gav det valgsejren — det var minsandten ikke dets nationaliseringskrav — kan det også taktisk animere det britiske parlaments flertal og den britiske regering til at skabe en konfrontation på et senere tidspunkt. At man i øjeblikket måske lægger op til en mere blød linje, behøver ikke at udelukke en senere skærpet kurs, når man virkelig kommer i realforhandlinger om de ting, som man vil realforhandle,

ikke mindst landbrugsordningerne og spørgsmålet om det britiske parlaments suverænitæt, hvor kravene jo strider direkte og lodret imod de målsætninger, man på indtil flere topmøder har vedtaget med hensyn til en gennemførelse af en europæisk union og en yderligere acceleration af samme sammenlutningskarakter.

Nu siger ministeren, at man skal selvfølgelig fastholde, hvad man kalder danske interesser. Men hvad er danske interesser? Danske interesser er efter min mening meget kortsigtede, hvis man fortolker det derhen, at vi skal sikre os den størst mulige pris for vores flæsk og i det hele taget den størst mulige pris for vore landbrugsvarer. Danske interesser er efter vores opfattelse, at Danmark bevarer sin selvstændighed, og at vi stiller os imødekommende over for den nye britiske regerings krav om fundamentale genforhandlinger, fundamentale genforhandlinger, der, hvis de brister, kan betyde, at Storbritannien kommer ud af EF. Hvis det britiske folk underkender dette forhandlingsresultat og Storbritannien kommer ud af EF, kan det betyde — og dette er i og for sig det mest realistiske alternativ til det bestående — at EF snarere bliver en slags løsere europæisk frihandelsområde og slet ikke det, man i øjeblikket har tænkt sig fra stærke politiske kræfter i det nuværende EF.

Med hensyn til det nordiske samarbejde lød der kønne ord, lidt flere kønne ord end sidste gang, den 30. januar, men ikke beslået med ret mange realiteter. Det er nordisk samarbejde på kulturaftaleplanet, om jeg så må sige. Hele redegørelsen gennemses jo af, at dansk udenrigspolitik fra først til sidst anskues i EF-perspektiv, hvad enten det drejer sig om forholdt til USA, forholdet til det øvrige europæiske lande, forholdet til den østlige verden eller forholdet til den tredje verden og til Mellemøsten.

Med hensyn til forholdet til USA vil jeg gerne spørge regeringen, ministeren, om man overvejer at gøre alvor af det, man siger man vil, altså stille sig imødekommende over for amerikanske handelsinteresser. Vil man gøre det, når det drejer sig om amerikanske handelsinteresser med hensyn til amerikansk eksport til EF inklusive landbrugsvarer? Det kunne være interessant at få oplyst nogle realiteter i denne henseende også.